

[Jens Peter Jensen.]

købmændene; varerne skal frem dér, hvor kunderne mødes, og et forbud vil let føre til, at man anvender andre og langt mere utiltalende salgsfremmende foranstaltninger, f. eks. tilgiften, som forslaget jo næsten opfordrer til, at man bringer i anvendelse. Jeg kan ikke acceptere, at der optages et forbud mod den konkurrenceform, som bedst vil egne sig for fremstød til støtte for den private butikshandel, der sandelig har nok at slås med i disse år, hvor kæder og udenlandske koncerner trænger frem på markedet.

Når det i udvalgsberetningen hedder, at udvalget på ny vil drøfte et forbud mod reklamelotterier indsat i lotteriloven, må jeg straks sige, at dette ønsker venstre ikke. Vi finder det forkert, idet spørgsmålet om gennemførelse af forbud da vil blive bedømt uden sammenhæng med en almindelig bedømmelse af perspektiverne for en konkurrencelov i fremtiden. Jeg vil altså her støtte den højtærede justitsminister i hans afvisning af at tage et sådant forbud ind i lotteriloven. En liberalisering af konkurrenceloven på dette område må jo have den konsekvens, at der bliver frihed for Loke såvel som for Thor, og jeg synes altså, at den højtærede minister har glemt Thor i denne forbindelse og alene har villet glæde Loke.

Forbrugerrådet har over for det tidligere folketingsudvalg fremhævet, at det kunne gå ind for ophævelse af forbud mod de salgsfremmende foranstaltninger, såfremt der kunne udfoldes et større arbejde med forbrugervejledning. Jeg har en hel del sympati for dette standpunkt. En god forbrugervejledning kan virke konkurrencefremmende og kan virke dæmpende på priserne. Forbrugerrådet er vel ikke altid lige heldig i sin vejledning eller sin kritik, men det kan jo skyldes dels de beskedne økonomiske rammer, rådet må arbejde inden for, dels måske også selve Forbrugerrådets struktur, dets sammensætning, hele den status, det har. Forbrugerrådets økonomi hviler jo dels på offentlige tilskud, 370.000 kr., dels på bidrag fra forskellige organisationer, og så er der på det senere kommet noget, synes jeg, særdeles ubehageligt til, nemlig bidrag fra forretninger som Irma og FDB. Jeg er ængstelig for, at For-

brugerrådet med dets nuværende økonomi og struktur står i risiko for at komme i et erhvervsmæssigt afhængighedsforhold, og, kan jeg såmænd godt føje til, risiko for at få politisk slagside.

Venstre ønsker en forbrugervenlig politik fremmet, og derfor vil vi gerne medvirke til en forhandling med det formål at få skabt en bedre sammensætning af Forbrugerrådet og give det en økonomisk basis, så rådet kan komme til at virke efter den ideelle hensigt, der ligger bag etableringen af et sådant råd.

Når jeg har sagt dette, vil jeg gerne understrege, hvad jeg kort nævnte allerede ved forslagets første behandling i foråret, om ansvar for den, som kommer med urigtige eller vildledende oplysninger. Jeg finder det rigtigt, at erhvervsorganisationer og forbrugersammenslutninger i så fald kan drages til ansvar, kan pålægges erstatningspligt eller idømmes straf, men sådanne regler bør også gælde for offentlige institutioners vareafprøvning, således som disse foretages af f. eks. statens husholdningsråd, ligesom forbrugervejledningen i radio og fjernsyn vil kunne få afgørende indflydelse på konkurrenceforholdet mellem forskellige varer og serviceydelser. Jeg synes, det må være indlysende, da de skadevoldende virkninger, der kan komme af en vildledende og urigtig oplysning fra et offentligt organ, kan være langt større, end hvor tilsvarende angivelser er fremsat af private.

Den tidligere højtærede handelsminister lovede at se velvilligt på dette forhold, og jeg håber, at denne velvilje er overført på efterfølgeren i det høje embede. Vi må have skabt klarere ansvarsregler end dem, der er nedlagt i det foreliggende forslag.

Må jeg så endelig nævne, at det hedder i udvalgsberetningen, at udvalget ønsker en yderligere belysning af spørgsmålet om et opinionsnævn, inden endelig stilling tages. Jeg kan dog allerede for mit partis vedkommende sige, at vi ikke kan medvirke til et sådant nævns etablering. Der er da heller ikke af den højtærede handelsminister stillet forslag herom, men forgængerens lod jo, skal vi sige en venlig henstilling slippe ud gennem sine motiver til lovforslaget. Når venstre går imod tanken om et opinionsnævn, skyldes det, at et sådant nævn indebærer en reel lovændring, der er langt videre-